

distinkt wie bei *M. gravesteini nigropicta*. Bei *M. infuscata* kommt aber das ♂ nicht mit grüner Grundfärbung vor.

Morphologisch ist die Art von allen bekannten mitteleuropäischen salicolen Arten verschieden durch das abgerundete Ende und die geringe Zahl der Nebenzähne an der linken medianen Gonapophyse des ♀.

Typen und Typoide.

Macropsis gravesteini gravesteini.

Holotype ♂. In meiner Sammlung. Amsterdam, 14.VII.52. W. H. GRAVESTEIN leg.

Paratypoiden: 10 ♂♂ und 43 ♀♀ in den Collectionen GRAVESTEIN und WAGNER. Von demselben Fundort, am 25.VI und 14.VII.52 W. H. GRAVESTEIN leg.

Macropsis gravesteini nigropicta.

Holotype ♀: In der Collection GRAVESTEIN, Zusammen mit der Holotype von *M. gravesteini gravesteini* gefangen.

Paratypoiden: 9 ♀♀ in den Collectionen GRAVESTEIN und W. WAGNER, zusammen mit der Paraspecies *gravesteini* gefangen.

Hamburg-Fuhlsbüttel, Farnstr. 36, August 1952.

Adventieven per trein. In Juli 1951 snuffelde ik eens rond in de Zwitserse trein tijdens het oponthoud in Utrecht en vond er verschillende vlinders in, weliswaar dood, maar nog in behoorlijke conditie. De heer LEMPKE was zo vriendelijk de determinatie te verrichten.

Het waren: een *Parnassius apollo* L., een *Erebia euryale* Esper, twee *Erebia melampus* Fuessly, een *Crymodes zeta* Tr., vier *Calostigia aptata* Hb.

Enkele dagen te voren was door mij een *P. apollo* L. waargenomen, vliegend op de heide tussen Beilen en Hoogetveen, waar o.a. geregeld een goederentrein uit Frankrijk langs komt met stro voor de strokartonfabrieken.

De in de trein gevonden vlinders zijn alle dieren uit het hooggebergte en ook wanneer ze na hun treinreis hier levend aankomen, zal de kans, dat ze zich hier blijvend vestigen, wel nihil zijn. Maar overal kunnen nachtvlinders de verlichte coupé's binnen vliegen en gedurende de gehele reis kunnen allerlei insecten de wagons binnengezogen worden, ook soorten die zich, eenmaal hier gebracht, wel zouden kunnen handhaven; trouwens, wanneer ze, nog levend, hier weer uit de trein ontsnapten, zou de Nederlandse fauna weer met een nieuwe soort verrijkt kunnen worden. Ik vermoed, dat het zo is gegaan met *apollo*. Is het eigenlijk niet verwonderlijk, dat het niet veel meer gebeurt?

D. VLUG, Jacob van Lenneplaan 13, Zeist.

[Zie over deze kwestie ook Cat. Ned. Macrolep. XI, p. (905) — (906). Meestal zijn dergelijke soorten wel als adventieven te herkennen door het volkomen ontbreken in de omringende gebieden en is elke twijfel, of men misschien ook met migranten te doen zou kunnen hebben, wel uitgesloten. — Lpk.]

Ripersia wünni n. sp. (Pseudococcidae)

by
A. REYNE

Recently I received a large number of Ripersias from Mr. HERMANN WÜNN, who during many years has studied the German coccid fauna, and published several papers on it. These insects had been collected by his son on grass roots under stones, in nests of *Lasius alienus*, in the environment of Kirn (on the river Nahe, an affluent of the Rhine on the S.E. side of the Hunsrück Mts.).

The first sample (collected 22.IV.'52) contained a few specimens of *Ortheziola vejdoskyi* Sulc*), and several Ripersias which belonged to 2 different species.

The first species was similar to *Ripersia formicarii* Newst. or *R. europaea* Newst. The types of these 2 species have still to be compared with each other to decide in how far they are different. *R. formicarii* from Holland (compared with NEWSTEAD's type slides) is very similar to *R. europaea* from Germany as described by SCHMUTTERER (1952) who presented me with some specimens.

The second species in this sample was a *Ripersia* characterized by several quinquelocular pores on the ventral side of the cephalothorax of the adult female. As far as I know, this species is an undescribed one; it is described below as *Ripersia wünni* n.sp. in honour of Mr. WÜNN.

Mr. WÜNN later (28.V.'52) sent me a grass plant with several specimens of *R. wünni* which were engaged in egg laying. Their bodies were filled up with full grown embryos, showing all the details of the first stage larvae. In the first sample (collected 22.IV.'52) eggs were not yet visible in the prepared specimens.

This grass plant contained also some pale yellow globular nodules between the roots at the base of the stem, which at first I had not recognized as being insects. After preparing them it became apparent that they were adult females of the Pseudococcid *Antonina sulcii* Green which had not yet been reported from Germany. The species seems to be widely distributed in Central Europe. Goux (1935) found it in the environment of Lyons and Marseilles, in Savoy and in the Dept. Eure (Lower Seine). BORCHSENIUS (1949) reports it from the Ukraine, the Crimea, and the northern part of the Caucasus. GREEN (1934), who described the species, obtained his material from Czechoslovakia and the Ukraine.**)

Ripersia wünni n.sp.

Adult female. Pale yellowish or reddish; dimensions of egg laying specimens (as measured on the slide) about 1.9—2.1 × 1.5—1.8 mm. Slightly powdered with wax; the egg laying females produce only very few wax filaments to cover the eggs.

*) *O. vejdoskyi* Sulc 1894 is probably a synonym of *O. signoreti* (Haller 1880), as is accepted by LINDINGER (1912) and GHESQUIÈRE (1946).

**) Quite recently Mr WÜNN has sent me a *Helicococcus* sp. which he had found in the soil after pulling out an *Artemisia*-plant (near Kirn). This insect is probably *Helicococcus sulcii* Goux, not yet reported from Germany; it is certainly not *H. bohemicus* Sulc or *H. radicola* Goux.